

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om indenrigs Kødkontrol.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4901; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 5009).

Sagen sættes til Forhandling.

Simonsen: Der er i de tidligere Aar med Mølletrum sagt meget om den Sag, som berøres af det foreliggende Forslag om indenrigs Kødkontrol, og jeg skal indrømme, at jeg maaske ikke har været af dem, der har sagt mindst derom. Der er imidlertid ikke under de tidligere gjorde Forsøg kommet noget positivt ud af Sagen; derfor kunde Tiden maaske nu være inde til at faa en reel Forandring vedtaget. Man kan maaske denne Gang undgaa at tale saa meget derom paa Forhaand, og jeg skal derfor bestræbe mig for at indskrænke mig, hvilket jeg kan gøre saa meget lettere, som der fra Ministeriets Side i Bemærkningerne foreligger en fuldstændig historisk Oversigt over Kødkontrollens Udvikling omtrent fra Middelalderen til vore Dage — for øvrigt en meget interessant Beretning, som jeg vil tillade mig at henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, samtidig med at jeg vil opfordre dem til at gøre sig bekendt med den.

Det er tredje Gang, der i Løbet af de sidste 6—7 Aar fremsættes Forslag her i Rigsdagen til Gennemførelse af en indenrigs Landskødkontrol. Der blev i 1920 fremsat et Forslag fra den daværende Regering, der var udgaaet af det radikale Parti, og senere blev der af den tidligere Venstre-regering i Juni 1920 fremsat et andet Forslag — det var for Resten det samme Forslag —, som tilsigtede Gennemførelsen af en Landskødkontrol. Og nu har vi altsaa fra en Regering, udgaaet af det socialdemokratiske Parti, liggende paa Tingets Bord et Forslag, der ligeledes peger i den rigtige Retning, nemlig i Retning af Landskødkontrol. Det foreliggende Forslag er dog bygget paa den Grundregel, at Kommunerne selv bestemmer, om de i det hele taget ønsker gennemført nogen Kødkontrol; men praktisk vil det vistnok blive saaledes, hvis Forslaget gennemføres, at de fleste Kommuner vil se deres Regning ved at indføre Kødkontrol, hvilket sker igennem Vedtagelsen af en Sundhedsvedtægt, som det overlades til Kommunerne at træffe Bestemmelse om.

Forslaget her gaar altsaa i den rigtige Retning; det gaar ud paa at føre Udviklingen videre hen imod en Landskødkontrol; og det Princip, som ligger til Grund for Forslaget, er, at det ikke tillades at indføre Kød fra Kommuner eller Distrikter med en ringere og mindre betryggende Kødkontrol i Kommuner med en mere gennemført og betryggende Kontrol, baseret paa offentlige Slagtehus. Det er fremdeles, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at sige, min Opfattelse, at en virkelig betryggende Kødkontrol kun kan baseres paa offentlige Slagtehus; ellers vil der komme Huller i Kontrollen, og den bliver ikke effektiv, den bliver mindre betryggende uden at byde nogen virkelig Garanti, og det er en Opfattelse, som ikke alene jeg gennem mange Aars Erfaring ved at beskæftige mig med Spørgsmaalet er kommet til, men det er en Opfattelse, som ogsaa deles af de specielle Kontrolører indenfor Veterinærstanden; det er der mange Beviser paa. En Kødkontrol baseret paa offentlige Slagtehus, som der peges paa her i Forslaget som det mest betryggende, er baade af sanitær og sikkert ogsaa af økonomisk Betydning for alle Parter, ogsaa for Forbrugerne. Det Princip, som er nedlagt i Forslaget her — altsaa at føre Udviklingen videre i Retning af en obligatorisk Landskontrol, der gerne skulde være saa vidt muligt ensartet, naar Tidens Fylde kommer, det kan jo altsaa ikke ske nu —, dette Princip er altsaa i Virkeligheden godkendt af tre Rigsdagspartiers Regering og Ministre gennem tre Forslag, hvoraf de to har været fremsat tidligere, saaledes som jeg nylig har nævnt: Forslaget fra 1920, som i Hovedsagen, ja, i alt væsentligt, var det samme Forslag, der atter blev fremsat i Juni 1920 af den daværende Regerings Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Rytter; begge disse Forslag hvilede i Virkeligheden paa Princippet: Gennemførelse af Landskontrol. Det sidste af disse Forslag, som blev fremsat og meget stærkt anbefalet af det ærede Medlem Hr. Rytter, havde ganske vist den Skavank, at det gav Mulighed for Oprettelse af tre forskellige Slags Kontrol, som deltes i A-, B- og C-Kredse, B-Kredsenes Kontrol var ikke betryggende, og C-Kredsenes var af en saadan Beskaffenhed, at den sikkert snarere vilde komme til at virke uheldigt end gavnligt. Men bortset fra denne Mulighed gik Forslaget i Virkeligheden ud paa Indførelse af obligatorisk Landskødkontrol.

Det Forslag, som vi her behandler, er paa dette Punkt ikke i Overensstemmelse med de tidligere, idet der her bygges paa det